WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Sem

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
S	S van Stad	8
E	E van Eb	14
M	M van Moestuin	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Iepenlaan	41
M	M van Moeras	46
	De kaart is af!	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de stoep

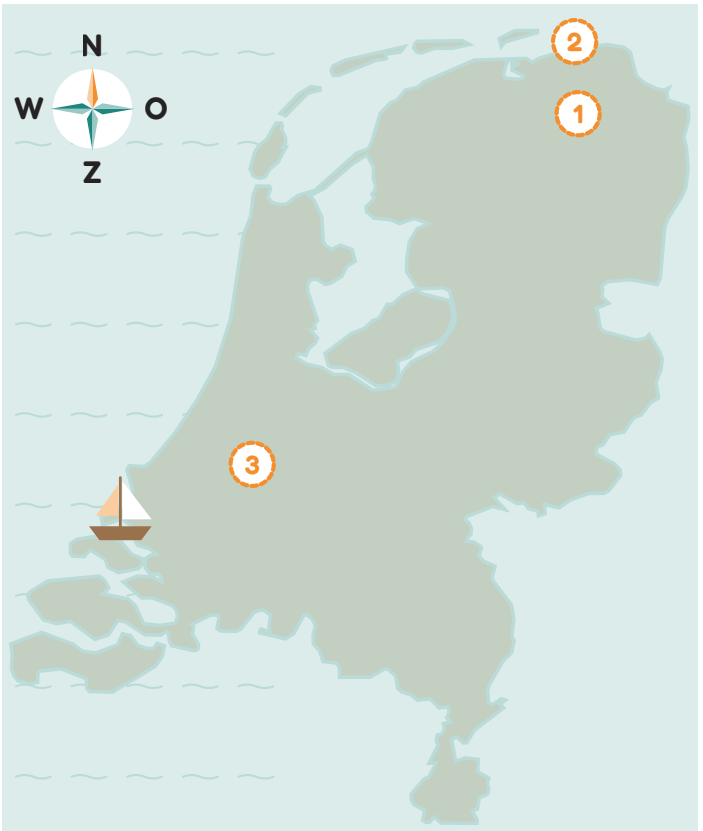
Het was een gewone ochtend. Sem tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Sem aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Sem. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Sem?’ Sem liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Sem zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

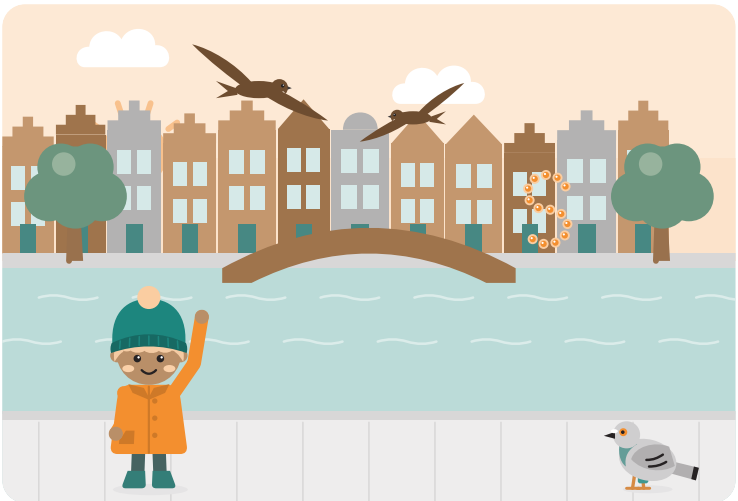
De Namenkaart van

SEM

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

S van Stad

Ze stonden midden in een oude stad. Er waren straatjes, grachten, oude huizen met puntige daken en een plein vol fietsen. Het was een warme zomeravond. ‘Kijk eens omhoog,’ zei Pluim. ‘Daar is het feest.’

Ergens speelde iemand muziek. Mensen zaten op een terrasje en lachten. De lucht was roze en goud.

Srieee! Srieee! Hoog boven de daken scheerden zwarte vogels voorbij, gillend en zwierend. Ze hadden lange, smalle vleugels in de vorm van een sikkel. Ze vlogen in groepjes, rakelings langs de daken. ‘Wat gaan ze snel!’ zei Sem. ‘Gierzwaluwen,’ zei Pluim. ‘De beste vliegers die er zijn. Echt.

Zelfs beter dan ik.’ ‘Wauw,’ zei Sem. ‘Dat zeg jij nooit.’ ‘Bij gierzwaluwen wel,’ zei Pluim. ‘Ze kunnen maandenlang in de lucht blijven, zonder één keer te landen. Zelfs hun eten vangen ze in de lucht.’

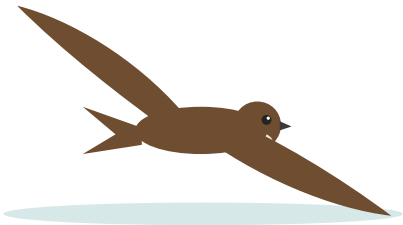
Sem keek met open mond omhoog. ‘Maandenlang? Worden ze dan niet moe?’ ‘Ze zijn ervoor gemaakt,’ zei Pluim. ‘Alleen om te broeden komen ze naar een nestje. Onder de dakpannen van oude huizen.’ Een gierzwaluw schoot onder een dakpan.

Floep. ‘Daar woont hij,’ zei Sem. ‘Midden in de stad.’ Srieee! gilden de anderen, en ze vlogen nog een rondje.

Echt waar!

De gierzwaluw

Een gierzwaluw kan maandenlang in de lucht blijven, zonder één keer te landen. Zelfs zijn eten vangt hij vliegend.

Zo groot	17 tot 18,5 centimeter
Eet graag	insecten die hij in de lucht vangt
Herken hem aan	zwart, met lange sikkelvormige vleugels

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben zwart met lange sikkelvormige vleugels. Ik gil srieee boven de daken en ik kan maandenlang in de lucht blijven. Wie ben ik?

Controleer je antwoord op p. 59.

L van Landtong

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Sem. Vinger op het rondje, en woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Sem. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Sem. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Sem. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Sem wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Sem. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

